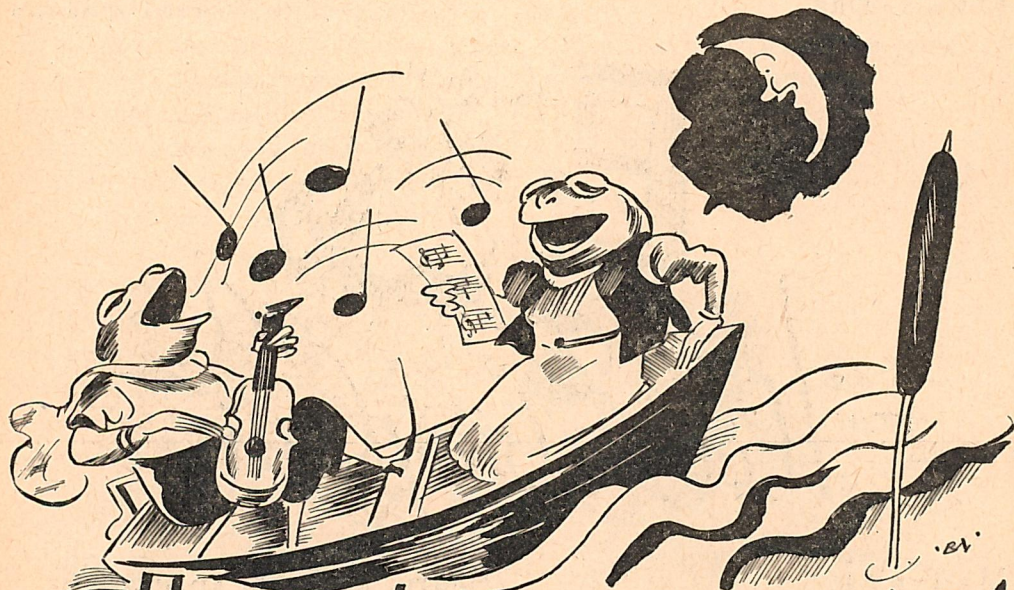

И на нея азъ приличамъ,
цѣлъ день скачамъ, цѣлъ день
тичамъ.

Книжката:
Друго може да оставишъ,
ала менъ да не забравишъ!
Цѣло лѣто, мила Вело,
ще те радвамъ азъ на село.

Вела:
Кукло, топке, вземамъ васъ,
а за трето, зная азъ,
книжке моя, тебъ да взема,
като тебе умна нѣма.
Малка книжке сладкодумна,
съ тебъ и азъ ще стана умна.

Лжечаръ Станчевъ

ПРОЛѢТНА ВЕСЕЛБА

Живѣха богато
въ едно зелено блато
две чудни хубавици,
две жаби кекерици.
Привечеръ, щомъ луната
огрѣеше земята,
въвъ пролѣтни премѣни
тѣ бодри и засмѣни
излизаха съсъ лодка

тѣй малко на разходка —
вътрецъ да ги подуха
за радостъ и разтуха.
И всѣко топло лѣто
въвъ чудното си блато
край синята ливада
тѣ пѣхемъ съ наслада.
Въ концертитѣ имъ чудни
по цѣли нощи будни